

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Bjørn Westh (S):

Socialdemokratiet har fire ønsker til denne lovgivning.

For det første synes vi, det kan være fornuftigt med fælles finansiering af fælles fornuftige projekter: bekæmpelse af sygdom samt forskning, teknologiudvikling m.v. Bl.a. dette sikres.

For det andet ønsker vi at sikre en 100 pct. pletfri administration med klare ansvarsregler. Så vi ser lovforslaget som et klart skridt i den rigtige retning.

For det tredje ønsker vi at sikre en bred baggrund for de beslutninger, der tages i de bestyrelser, der skal være, svarende til § 2-udvalg. Derfor er både forbruger- og arbejdstagerrepræsentanter med i bestyrelserne. Det er der stillet ændringsforslag om.

Og for det fjerde – hvad der ikke er det mindst vigtige – ønsker vi at sikre mod det demokratiske underskud, der har været i EF-politikken i de hjemlige parlamenter, nemlig ved at Folketinget, parlamenterne, ikke har været indblandet i, hvordan forordningerne skulle føres ud i livet.

Ministerens bemyndigelser vil fremover kun blive brugt efter forelæggelse for Folketinget i det ene eller det andet udvalg, og efter drøftelse dér vil ministeren så træffe sin afgørelse. Det er kun de væsentlige sager, der skal forelægges. Vi går ud fra, at kriteriet anlægges på samme måde, som når regeringen beslutter, hvilke sager der bør forelægges i Markedsudvalget forinden stillingtagen i EF-spørgsmål.

Vi finder det meget vigtigt, at Folketinget i højere grad bliver inddraget i administrationen eller tilrettelæggelsen af de rammedirektiver, der udstedes af EF, eller rammeforordninger, der kan have meget brede rammer.

De fire formål, jeg her har nævnt, er opfyldt i lovforslaget, og vi kan derfor støtte det.

Rønholt (KF):

Jeg var, da lovforslaget var til første behandling den 31. januar, kritisk over for det principielle i, at Folketinget skulle være et enkelt er-

hverv behjælpeligt med at opkræve midler med tvang til bl.a. salg fremme, produktudvikling og rådgivning. Jeg brugte under førstebehandlingen den vending, at jeg havde vanskeligt ved at forestille mig, at et lovforslag af denne art i dag kunne passere et østeuropæisk parlament.

Denne bemærkning udløste megen kritik fra de øvrige ordførere, nok mest fordi ingen rigtig havde hørt eller forstået mine dybt alvorlige, men let ironiske sammenligninger.

Socialdemokratiets ordfører, hr. Bjørn Westh, kritiserede mine udtalelser for at være usaglige, usmagelige og i et senere indlæg for også at være hysteriske.

CD's ordfører fandt ikke, at mine udtalelser var klædelige for det danske parlament. Hr. Nør Christensen opfordrede mig til at overveje mine udtalelser under lovforslagets behandling, således at vi, som han sagde, kan få genskabt respekten om hr. Rønholt.

Disse overvejelser skal jeg over for Folketinget hermed tilstå er gjort, og det har bl.a. medført, at jeg i dag er endnu mere bekræftet i mine udtalelser ved førstebehandlingen end dengang.

Jeg skal ikke på nogen måde forhindre ordførerne fra den 31. januar i at gå på talerstolen og trække de værste udfald mod mig tilbage, men det er nok ønsketænkning.

Der blev desværre også herindefra medvirket til, at landbrugsorganisationerne misforstod og mistolkede mine udtalelser. Mange betegnede mine holdninger til bemyndigelsesloven som usolidariske, bl.a. fordi man satte lighedstegn mellem tvangsopkrævning af midler til fælles formål og solidaritet. Modsætningsvis må det være nærliggende at drage den konklusion, at frivillige opkrævningsformer er usolidariske, og det er jo noget fås.

Der er nu gået fire måneder siden første behandling, og der er ved at brede sig den opfattelse i landbruget og dets organisationer, at det ikke som først antaget er den værste katastrofe at skulle opkræve pengene til foreningsformål af frivillighedens vej.

Ligeledes har udvalgsbehandlingen bekræftet, at det har været vanskeligt at adskille, hvad der medgår til administration af loven og til almindelige foreningsaktiviteter.

Jeg er overbevist om, at vi om to år vil erkende, at vi gjorde dansk landbrug en tjeneste ved at stille skærpede krav til anvendelsen af de